

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 5. november 2013
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Pernille Bjørnholt
Sagsnr.: 2013-0037-0047
Dok.: 930513

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af visumregler, akkrediteringsordning for udenlandske virksomheder, justering af karensregler, afslagskompetence til danske repræsentationer, beregning af kortvarige ophold m.v.) (L 6), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 9. oktober 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Rasmus Kieffer-Kristensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Revision af visumregler, akkrediteringsordning for udenlandske virksomheder, justering af karensregler, afslagskompetence til danske repræsentationer, beregning af kortvarige ophold m.v.) (L 6):

”Hvad dækker begrebet ”det lokale Schengensamarbejde” over, hvem er det, hvilke beslutningskompetencer har disse, og hvor har dette beslutningsorgan lovhjemmel i dansk lov og retspraksis? Der henvises til lovforslagets bemærkninger side 9.”

Svar:

Betegnelsen ”det lokale Schengensamarbejde” henviser til lokale netværk i tredjelande bestående af repræsentationer fra forskellige Schengenlande på samme lokalitet.

Det følger af visumkodeksens artikel 48, at repræsentationerne fra forskellige Schengenlande inden for hver jurisdiktion bl.a. skal samarbejde omkring udarbejdelse af en oversættelse af visumansøgningsskemaet (artikel 11), fastlæggelse af eventuelle fælles dokumentationskrav (artikel 14) og indførelse af undtagelser fra visumgebyret (artikel 16). Herudover forudsættes det, at Schengenlandene udveksler oplysninger om udvælgelse af outsourcing-bureauer (artikel 40) og erfaringer med rejsebureauordninger (artikel 45) samt en række oplysninger relateret til asyl- og immigrationsrisikoen for det pågældende område (artikel 48).

I disse netværk samarbejder de tilstedeværende Schengenlande på en række områder, bl.a. med henblik på at forebygge såkaldt ”visumshopping”, hvor en udlænding vælger at ansøge om visum til det land, der har de mest lempelige regler, uanset om det i virkeligheden er et andet land, der er udlændingens hoveddestination.